

har ret til et tilskud til etablering af selvstændig virksomhed, hvis de ønsker at starte egen virksomhed. Udvalget forespørger om, om deltagelse i sådanne ordninger er tvungen for modtagere af social bistand, om der er sanktioner, hvis man nægter at deltage, og om de pågældende i så fald kan anke sådanne sanktioner til en uafhængig instans.

Udvalget beklager, at der ikke er afgivet yderligere oplysninger om arbejdscentre, på trods af dettes anmodning herom i den tidligere konklusion. Eftersom disse centre henvender sig til personer, der har behov for hjælp, men som ikke er berettigede til at få kontanthjælp, er det klart, at disse spiller en vigtig rolle i forbindelse med den sociale bistands infrastruktur. Derfor insisterer udvalget på, at der skal gives en fuldstændig redegørelse for disse centres opbygning, drift, personale og kompetence i den næste rapport sammen med statistiske oplysninger om antallet af personer, der modtager hjælp på denne måde.

Da udvalget anser revalideringsydelsen for at være en bistandsydelse (jf. Konklusionen til Artikel 12, punkt 1), vil det behandle denne ydelse i forbindelse med Artikel 12.

For så vidt angår lægehjælp minder udvalget om, at de fleste former for lægehjælp i Danmark er gratis for alle. Der kan ydes hjælp til andre sundhedsudgifter ifølge paragraf 46, litra a i bistandsloven. Rapporten fastslår, at denne bestemmelse også gælder for andre kontraherende parters statsborgere, der opholder sig lovligt i el-

ler regelmæssigt arbejder i Danmark. Ansøgning om sådan hjælp vurderes sag for sag. De beløb, der udbetales, dækker alle eller en del af udgifterne til den behandling, der er behov for, afhængigt af den enkeltes økonomi. Udvalget konstaterer, at 37.831 personer modtog ydelser i forbindelse med sundhedsudgifter i 1996. Udvalget beder om, at det må fremgå af næste rapport, hvor mange der blev nægtet denne ydelse, og om nogen af disse afslag havde forbindelse til længden af opholdet i Danmark.

For så vidt angår anke anføres det i rapporten, at Det Sociale Ankenævn fungerer uafhængigt af den bestemmende myndighed. Dets formand er den øverste embedsmand i forvaltningen i amtet. Foruden ham er der to medlemmer, som socialministeren har udnævnt efter anbefaling af Kommunernes Landsforening. De er valgt for en periode på fire år. Udvalget tager til efterretning, at ankenævnets beslutninger kan indbringes for retten, hvilket er i overensstemmelse med kravene i Artikel 13, punkt 1.

Udvalget konkluderer derfor, at eftersom andre kontraherende parters statsborgere, der opholder sig lovligt i eller regelmæssigt arbejder i Danmark, ikke har de samme rettigheder til »varig« social bistand (i mere end 1 år), som danske statsborgere har, og eftersom de også er underlagt regler om hjemsendelse, hvis de har behov for sådan bistand, retter Danmark sig ikke efter denne regel i Socialpagten.